

hlavy

ze sbírky
pavla konečného

30. 7. — 22. 9. 2016

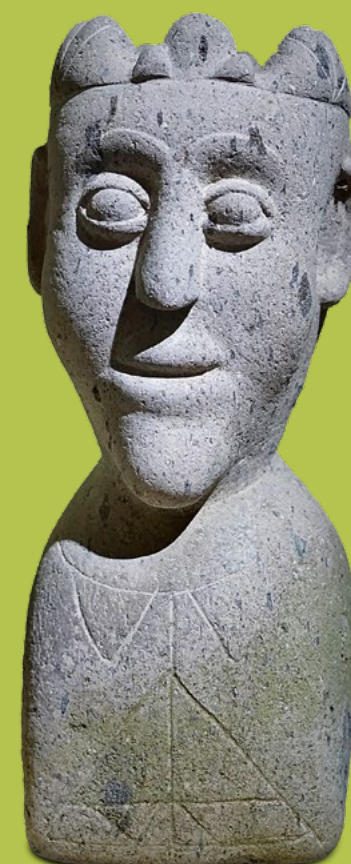
galeriezet

Město Velká Bystřice

< na titulní straně anselmo crovara domenico brizi

jozef kňazko štefan siván vincent jahn

matej čupec orlando tombolella pietro moschini

hlava

je částí lidského těla, důležitou, ne-li vůbec nejvýznamnější. na hlavu druhého se díváme, když s ním hovoříme. hlava pronáší vznešené i banální myšlenky, někdy ovšem čiré nesmysly, lži a také různé citoslovce. hlava je zkrátka na očích vždy, když se sejde několik lidí nebo alespoň dva, pokud se ovšem nedíváme do zrcadla. hlava jako maják pozoruje okolí a vysílá signály směrem k jiným hlavám. bez hlavy se zkrátka neobejdeme. můžeme žít bez nohy, bez ruky, bez prstu, bez mnoha orgánů těla, ale hlavu dosud nejde nahradit. chráníme ji pokrývkou, kloboukem, přilbou, šátkem, helmou, deštníkem. hlava je středem naší pozornosti. hlavu většinou něžně a s citem hladíme a chováme se k ní šetrně. na hlavu si dáváme pozor a pečujeme o ni. ráno i večer ji omýváme vodou s mýdlem, napouštíme ji voňavými krémy, češeme ji a zvláště pak ženy mají nad svými hlavami zvýšený kosmetický dohled. v hlavách nosíme to nejcennější co zpravidla máme, vědomosti, nápady, pošetilosti, podoby nám blízkých a milých hlav, plány do budoucnosti nebo stále blednoucí vzpomínky. děláme-li něco bezhlavě pak je to dozajista špatně, někdy dokonce úplně ztratíme hlavu a na výsledku je to tudíž znát. každá správná a úplná hlava je nasazena pevně na krku, má nos, dvě oči, obočí, ústa, bradu, čelo, dvě uši a na temeni vlasy nebo pleš. šokující je skutečnost,

že na celém širém světě nejsou absolutně dvě totožné hlavy, jinak řečeno každá hlava je skutečný a nenahraditelný originál. hlava bývá z výše uvedených důvodů častým námětem pro výtvarné zpodobnění. v jistém ohledu se stává dokonce jakýmsi prubířským kamenem tvůrčích schopností a umu člověka dokonale vystihnout právě to charakteristické, typické a nejpodstatnější z každé takové hlavy. děti jak známo začínají své první nesmělé kreslířské pokusy právě hlavou, z níž vyrůstají zpravidla dvě nožičky. říkáme těmto výtvořům hlavonožci. hlava plastická či na papíře se pak s postupem času kultivuje až do mistrovské podoby u akademických umělců. ale nemylme se. hlavám věnují svůj obdiv a zájem nejen dychtivé děti a mistři, ale také spontánní tvůrci, neprofesionální malíři, kreslíři a sochaři, tvořící často na periferii výtvarného umění. to jsem si uvědomil, když jsem prohlížel svoji sbírku, vznikající desítky let a obsahující práce řady lidových umělců, naivních autorů i původní marginální tvorbu art brut, která v sobě zahrnuje kromě mnoha zcela specifických děl například i tvůrčí projevy pacientů s psychiatrickou diagnózou. pro některé z nich se stala hlava dokonce převládajícím a jediným určujícím a neodbytným motivem, který je doslova fascinoval a uhranul natolik, že jej obměňují v nespočetných variantách,

jako například autora filippo bentivegnu, který padesát let svého života zasvětil vysilujícímu vyzvedávání kamenů z útroby země a následnému tesání stovek nejruznějších hlav na opuštěné zahradě pod vrchem kronio poblíž přístavního města sciacca na jižním pobřeží sicílie. hlavy uchvátili také pastevce a pěstitele tabáku pietra moschiniho z kdysi bohatého etruského města tuscania v italském lazii. tvar skaliska, rozkládajícího se kolem jeho zemědělského přístřešku na pastvinách poblíž říčky marta, vzněcoval jeho fantazii a tak jej velkoryse dotvořil chaotickou změť lidských hlav. z těch potom vytvořil i mohutnou kamennou asambláž vysoké stěny na dvorku domu, který obýval v historickém centru města.

zvu vás tedy na krátkou prohlídku hlav původem z české republiky, slovenska, polska a itálie, které se dostaly řízením osudu i náhody do mé sbírky. jsou vytvořeny z kamene (pískovce, vápence, andezitu, sopečného kamene jménem nenfro), ale také třeba z pórobetonu, keramiky, ořechové skořápky, sádry a ponejvíce však ze dřeva, často polychromovaného, někdy také doplnovaného betonem či jiným materiálem. nespočet hlav je provedených obvyklou důvěrně známou výtvarnou technikou v kresbě, akvarelu nebo tempeře. některé z nich jsou méně či více zdařilými portréty významných

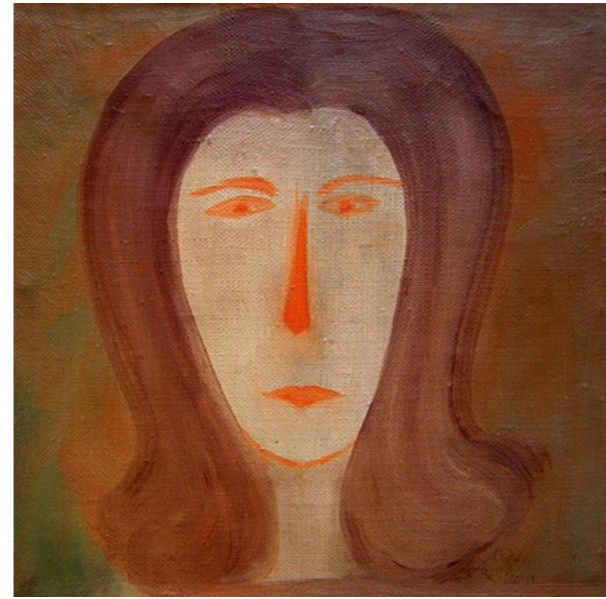
historických osobností jako například filozofa jana amose komenského, vojevůdce alexandra makedonského, politika vladimíra iljiče lenina nebo básníka karla hynka máchy, který se stal už před mnoha lety základním kamenem mé vznikající sbírky. ojediněle se mi podařilo získat dokonce i přímo autoportrét autora, jako v případě slovenského řezbáře štefana siváně. úhrn všech hlav, nacházejících se v mé kolekci je docela překvapivě početný, což přinejmenším svědčí o oblíbenosti tohoto živoucího objektu mezi spontánními neškolenými tvůrci. udivující je i bohatá škála výtvarných prostředků a postupů použitých při jejich ztvárnění a výsledném pojednání. hlavy zkrátka působí na imaginaci těchto umělců a zneklidňují jejich tvůrčího ducha. dalo by se říci: co hlava to báseň. každá má ucelenou formu, zpravidla v sobě skrývá jisté tajemství a bývá velice často projevem poetického vnímání světa. vypusťte tedy prosím ze své hlavy všechny starosti a chmury a prozkoumejte zevrubně přítomné vystavené hlavy a pokuste se na nich objevit stopy fantazie, okouzlení i zaujetí pro skrytou či zjevnou krásu. povedete tak tichý a obohacující vnitřní rozhovor s mnoha tvůrci, pro něž se tvorba stala kolikrát hlavní nebo dokonce jedinou radostí a smyslem života. věřte jim a uložte si jejich skromné poselství důvěřivě a zvolna do své hlavy.

jiří mráček

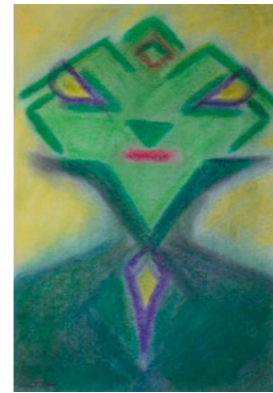
włodzimierz rosłon

cecilie marková

jan kadubec

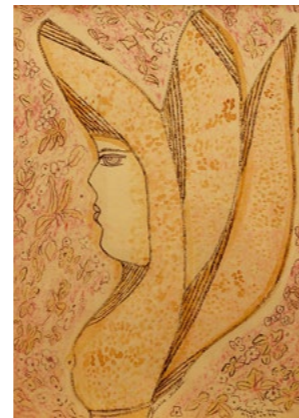
radoslav kurfürst

jaroslav diviš

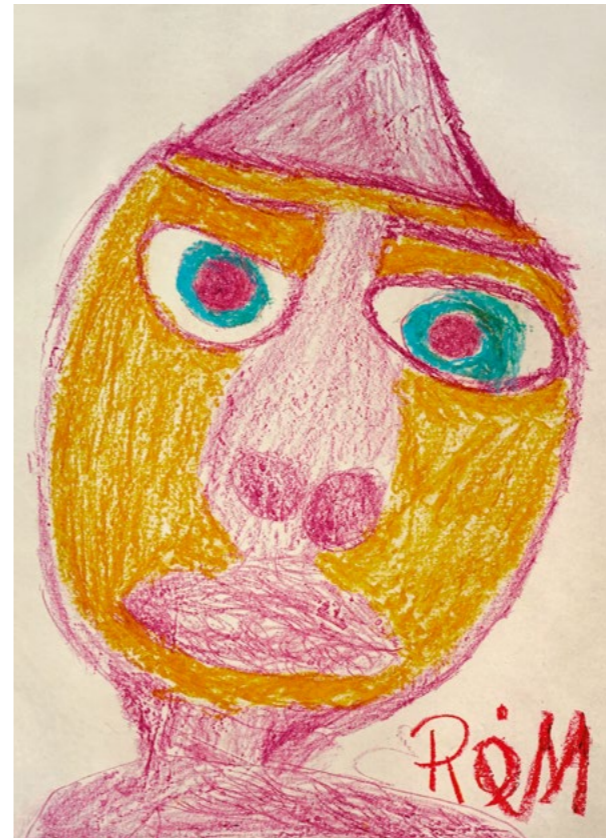
petr válek

marie kodovská

helena skalická

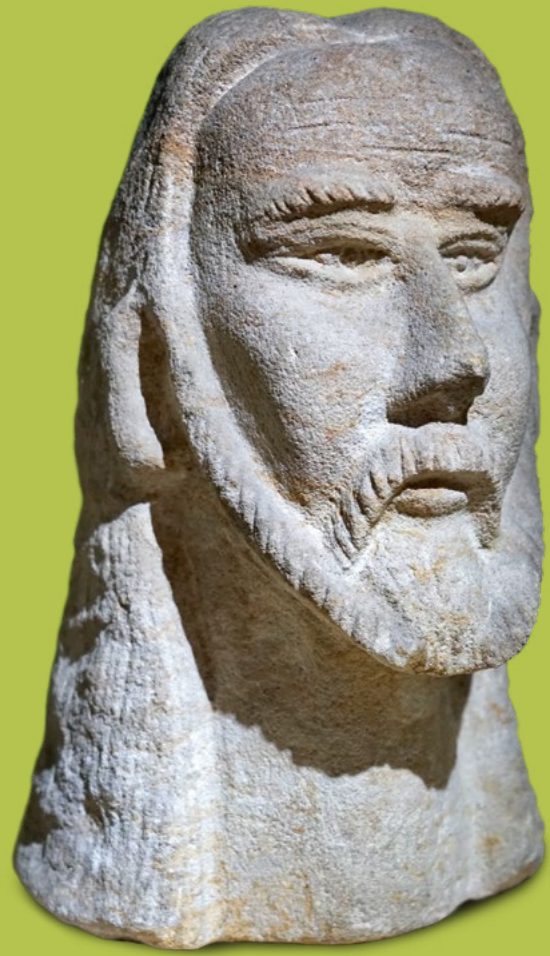

włodzimierz rosłon

władysław luciński

václav kudera bartolomeo mereu helena skalická

pietro moschini václav rubáš

vincent jahn petr válek pietro moschini

františek košík jan kadubec

hlavy

ze sbírky pavla konečného

vystavující autoři: domenico brizi (itálie), anselmo crovara (itálie), matej čupec (slovensko), jaroslav diviš (česká republika), vincent jahn (česká republika), jan kadubec (česká republika), jozef kňazko (slovensko), marie kodovská (česká republika), ryszard kosek (polsko), františek košík (česká republika), václav kudera (česká republika), radoslav kurfürst (česká republika), wladyslaw lucinski (polsko), cecilie marková (česká republika), bartolomeo mereu (itálie), pietro moschini (itálie), jiří mráček (česká republika), girolamo ricci (itálie), wlodzimierz roslon (polsko), václav rubáš (česká republika), roman rutkowski (polsko), štefan siváň (slovensko), helena skalická (česká republika), karol stodolica (slovensko), orlando tombolella (itálie), petr válek (česká republika)

pavel konečný

narozen 1. 7. 1949 v holicích u olomouce.

po maturitě na svvš hejčín studoval na univerzitě palackého v olomouci. nejdříve ukončil tři semestry oboru historie – čeština na pedagogické fakultě up a potom přešel na filozofickou fakultu, kde začal studovat obor čeština – uměnověda, který ukončil pod názvem výchova a vzdělávání dospělých (se specializací na literaturu, divadlo a film) v roce 1974.

v období 1975 až 1991 působil jako vedoucí a dramaturg olomouckého divadla hudby.

v roce 1991 nastoupil do zaměstnání v památkovém ústavu v olomouci do funkce vedoucího oddělení evidence, dokumentace a informatiky, kde se odborně věnoval zpracování a vydávání seznamů nemovitých kulturních památek a zajišťoval soustavnou dokumentaci církevního mobiliáře v rámci integrovaného systému ochrany movitého kulturního dědictví.

od roku 2003 vykonával funkci odborného náměstka územního odborného pracoviště npú v olomouci. v lednu 2005 se stal ředitelem územního odborného pracoviště npú v olomouci a v této funkci působil do 31. 12. 2010. od té doby se aktivně věnuje svému celoživotnímu zájmu o spontánní umění v důchodu.

kontakt

frágnerova 20, 779 00 olomouc, čr

tel. 602 771 297

mail: konecny.p@raz-dva.cz

web: www.outsiderartcz.eu

galeriezet

zámecké náměstí 775
783 53 velká bystřice
tel.: +420 774 818 153
galeriezet@velkabystrice.cz
www.galeriezet.cz

hlavy – ze sbírky pavla konečného | 30. 7. – 22. 9. 2016

kurátor výstavy: jaroslaw sebastian pastuszak

průvodní text a fotografie: pavel konečný

fotografie – portrét pavla konečného: zdeněk sodoma

grafický design: petr šmalec | vydalo: město velká bystřice, 2016